

Sygn. akt IX W 4888/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: sekretarz sądowy Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. M. L.

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia i 10 marca 2015 r. sprawy

M. Z.

s. J. i D. z domu B.

ur. (...) w L.

obwinionego o to, że: w dniu 20 listopada 2014r. o godz. 06:45 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu z lewego na prawy nie ustąpił pierwszeństwa jadącemu prawym pasem ruchu kierującemu pojazdem marki F. o nr rej. (...) zmuszając kierującego do gwałtownego hamowania celem uniknięcia zderzenia czym spowodował zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym a ponadto poruszał się pojazdem bez zapiętych pasów bezpieczeństwa,

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw, art. 97 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i art. 39 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego M. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 86§1 kw, art. 97 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i art. 39 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym w zw. z art. 9§1 kw skazuje go, wymierzając na podstawie art. 86§1 kw w zw. z art. 9§1 kw **karę 300 (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych i opłatą w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.**

Sygn akt IX W 4888/14

UZASADNIENIE

Obwiniony M. Z. mieszka w O., pracuje w (...) Centrum (...) osiągając dochód około (...) złotych, jest żonaty.

W dniu 20 listopada 2014 r. R. R. (1) oraz D. W. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O. . Około godziny 6.45 poruszali się oznakowanym radiowozem marki F. ul. (...) w kierunku ul. (...). Dojeżdżając do skrzyżowania z ruchem okrężnym ul. (...) z ul. (...) zajęli prawy pas ruchu. Środkowym pasem poruszał się obwiniony M. Z. pojazdem marki V. o nr rej. (...). Na ul (...) lewy pas ruchu był wyłączony z ruchu z uwagi na prowadzone roboty drogowe, zaporą uniemożliwiająca wjazd na pas lewy ustawiona była w rejonie skrzyżowania. Obwiniony znajdując się na skrzyżowaniu, widząc zmianę organizacji ruchu na ul. (...) i brak możliwości kontynuowania jazdy lewym psem ruchu ul. (...), podjął manewr zmiany pasa ruchu z lewego na prawy. Podczas wykonywania tego

manewru nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu oznakowanym radiowozem D. W.. Kierujący radiowozem widząc manewr wykonywany przez obwinionego podjął manewry obronne w postaci gwałtownego hamowania celem uniknięcia zdarzenia. Podczas wykonywania przez obwinionego manewru zmiany pasa ruchu siedzący na miejscu pasażera R. R. dodatkowo zauważył, że kierujący pojazdem V. nie korzysta podczas jazdy z pasów bezpieczeństwa. Policjanci podjęli decyzję o zatrzymaniu obwinionego do kontroli na ul. (...). Zaproponowali mu ukaranie grzywną nałożoną w drodze mandatu karnego. Obwiniony skorzystał z prawa odmowy przyjęcia mandatu.

(dowód: notatka urzędowa k. 5, szkic sporządzony przez obwinionego k. 25, schemat oznakowania k. 29-30, zeznania R. R. k. 35-35v., zeznania D. W. (1) k. 35v-36,11v)

M. Z. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 86 § 1 kw i art. 97 kw w zw. z art. 22 ust. 1 i art. 39 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wykroczeń. Wyjaśnił, iż manewr zmiany pasa ruchu wykonał prawidłowo i nie stworzył przy tym zagrożenia bezpieczeństwa, gdyż radiowóz w jego ocenie znajdował się daleko. Wyjaśnił, iż na skrzyżowaniu zajął pas środkowy. Radiowóz jechał za nim pasem prawym. Widział wyraźnie, że ma sporo miejsca radiowóz jechał 8m za nim. Zmienił pas ruchu przed wjazdem na rondo z ul. (...). Musiał wykonać taki manewr gdyż nastąpiła zmiana organizacji ruchu i nie mógł kontynuować jazdy lewym pasem ruchu ul. (...), gdyż był on zagrodzony barierą. Zaznaczył, że nie mógł zatrzymać pojazdu, gdyż było ślisko i pojazdy jadące za nim mogłyby nie wyhamować. Odnośnie braku pasów bezpieczeństwa wyjaśnił, iż podczas jazdy były one zapięte, a rozpiął je dopiero po zatrzymaniu pojazdu do kontroli. Musiał rozpiąć pas, gdyż szukał dokumentów.

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego ponieważ pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, w tym w szczególności z zeznaniami świadków R. R. i D. W. oraz z obowiązującymi przepisami.

Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy Policji R. R. i D. W.. Zeznali oni, że obwiniony w na skrzyżowaniu z ruchem okrężnym ul. (...) z ul. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i przy zmianie pasa ruchu nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu radiowozem D. W. zmuszając go do gwałtownego hamowania. D. W., który kierował radiowozem zeznał, że był zaskoczony zachowaniem obwinionego, który nagle dokonał zmiany pasa ruchu i wjechał bezpośrednio przed prowadzony przez niego pojazd. Zmusił go do wykonania manewru obronnego celem uniknięcia zderzenia w postaci gwałtownego hamowania. Funkcjonariusz ten zeznał, że gdyby nie podjął manewrów obronnych z całą pewnością doszłoby do zderzenia pojazdów. Świadkowie przyznali, że w tym czasie nastąpiła zmiana organizacji ruchu w rejonie skrzyżowania, kierujący jadącym środkowym pasem na rondzie aby wjechać w ul. (...) musieli zmienić pas na prawy. Obaj świadkowie podkreślili, że byli zaskoczeni sposobem wykonania manewru przez obwinionego, który nagle zmienił pas ruchu i wjeżdżając przed ich pojazd zajechał im drogę. Ponadto R. R. podkreślił, że po zmianie pasa ruchu przez obwinionego zauważył, iż nie ma on zapiętych pasów bezpieczeństwa. Jechali wówczas za obwinionym, widoczność była dobra, było już jasno.

Sąd uznał w/w zeznania za spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające. Funkcjonariusze tego dnia pełni służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O., ich zadaniem było obserwowanie zachowania uczestników ruchu, kontrolowanie i zatrzymywanie kierowców, którzy naruszali przepisy ruchu drogowego. Zareagowali na wykroczenie popełnione przez obwinionego. Podkreślenia wymaga, iż R. R. i D. W. są dla obwinionego osobami zupełnie obcymi, zeznawali jedynie na okoliczności związane z ich pracą zawodową, nie mieli powodu aby bezpodstawnie obciążać obwinionego. Sąd w całości dał wiarę ich zeznaniom.

Fakt popełniania przez obwinionego przedmiotowych wykroczeń wynika także z notatki sporządzonej przez R. R. (1) bezpośrednio po podjętej wobec obwinionego interwencji. Funkcjonariusz opisał przebieg interwencji, wskazał jej przyczyny oraz sprawcę. Sąd nie znalazł powodów aby odmówić jej wiarygodności, tym bardziej, że została ona sporządzona w dniu interwencji.

Okoliczność, iż w rejonie skrzyżowania prowadzone były roboty drogowe i występowały utrudnienia w ruchu, nie może usprawiedliwiać zachowania obwinionego, przeciwnie prowadzone prace obowiązywały kierowców do zachowania większej ostrożności .

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zagrożenie to polega na takim zakłóceniu ruchu, które grozi zderzeniem pojazdów lub wymaga podjęcia manewrów obronnych przez innego uczestnika ruchu. Owe zagrożenie winno być skutkiem wcześniejszego niezachowania należytej ostrożności. Obwiniony swoim zachowaniem zmusił funkcjonariusza Policji D. W. do podjęcia manewrów obronnych celem uniknięcia zderzenia pojazdów. W radiowozie był pasażer. Wskazuje to jednoznacznie, że obwiniony swoim zachowaniem spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Należy podkreślić, że obwiniony przejeżdżając przez skrzyżowanie i zamierzając wykonać manewr zmiany pasa ruchu zobowiązany był do zachowania szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność jest kwalifikowaną postacią ostrożności, jest podwyższona do granic gwarantujących skuteczność reakcji w przypadku zmieniającej się nieoczekiwanej sytuacji na drodze. Szczególna ostrożność przy zmianie pasa ruchu polega na ustąpieniu pierwszeństwa pojazdowi, który porusza się po pasie ruchu na który kierujący zamierza wjechać. Ponadto manewr ten musi być zawczasu i wyraźnie sygnalizowany. Zawsze kierujący zmieniając pas ruchu musi dołożyć większej staranności niż inny uczestnicy ruchu. Przy wykonywaniu tego manewru powinien wykorzystać wszystkie możliwe sposoby, aby wykonać go bezpiecznie. Powinien również poza przestrzeganiem przepisów ruchu drogowego kierować się zdrowym rozsądkiem, przezornością i respektowaniem bezpieczeństwa innych. Fakt, że manewr obwinionego nie doprowadził do zderzenia pojazdów mimo nieustąpienia pierwszeństwa kierującemu radiowozem , wynika z doświadczenia funkcjonariusza D. W. oraz jego szybkiej i właściwej reakcji na zaistniałe zagrożenie .

W tej materii wypowiedział się również Sąd Najwyższy, który uznał, że kierowca zmieniający pas ruchu powinien nie tylko odpowiednio wcześniej zasygnalizować ten manewr i baczyć aby nie zajechać drogi innemu pojazdowi, ale także upewnić się poprzez spojrzenie w lusterko wsteczne lub boczne, czy znajdujący się za nim pojazd nie uniemożliwia bezpiecznego wykonania tego manewru (wyrok z dnia 08.03.2006 r., IV KK 416/05). Gdyby obwiniony wykonał manewr prawidłowo, z zachowaniem szczególnej ostrożności właściwie oceniłby odległość od jadącego prawym pasem ruchu radiowozu, co pozwoliłoby mu bezpiecznie wykonać manewr zmiany pasa ruchu .

Odpowiedzialność za wykroczenie z art. 97 kw powstaje w przypadku wykroczenia przeciwko innym przepisom ruchu drogowego. W art. 39 ust. 1 ustawa Prawo o ruchu drogowym na kierujących i osoby przewożone samochodem nałożony został obowiązek korzystania z pasów bezpieczeństwa. Pasy bezpieczeństwa zaliczane są do tzw. środków biernego bezpieczeństwa pojazdu. Korzystanie z nich w znaczny sposób przyczynia się do złagodzenia skutków wypadków drogowych. Obwiniony podczas jazdy nie korzystał z pasów bezpieczeństwa, co jednoznacznie wynika z zeznań G. R..

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę nagminność podobnych zachowań kierowców. Skrzyżowanie, na którym doszło do zdarzenia, należy do najbardziej ruchliwych w O..

W świetle wskazanych wyżej okoliczności i faktu naruszenia przez obwinionego jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 300 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążając nimi obwinionego .